

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน
คอลัมน์

ฉบับประจำวันพุธที่ ๒ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๔๘
หน้า ๔๐

“เสื้อตัว-เอวต่ำ” แฟชั่นที่ไม่มีทางแก้?

กลายเป็นชุดยอดฮิตของวัยรุ่นบ้านเราไปแล้วสำหรับแฟชั่น ‘เสื้อเอวลอย กางเกงเอวต่ำ’ เพราะนอกจากจะเป็นชุดที่วัยรุ่นใส่เล่นกันตามปกติแล้ว แฟชั่นดังกล่าวยังได้ระบาดไปถึงรูปแบบของชุดนักศึกษาตามสถาบันต่างๆ ชนิดที่หาเอาผู้ที่ไม่เห็นดีเห็นงามต้องออกมาแสดงทัศนะถึงเรื่องนี้กันหลายต่อหลายฝ่าย

“หนูว่าเป็นไปไม่ได้หรอกค่ะที่คนรุ่นหนูจะเชื่อตามที่มีการรณรงค์ เพราะคนรุ่นหนูสมัยนี้ถ้าอยากจะทำอะไรก็ทำได้ทุกอย่าง ไม่สนใจหรอกค่ะ”

เป็นเสียงจาก “ฝ่าย วิจิตร ทักษิณะมณี” นักศึกษาวัย 19 ปี จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตให้ทัศนะ พร้อมทั้งแนะนำว่าการแก้ไขเรื่องชุดนิสิตนักศึกษาที่มองแล้วไม่เหมาะสมนั้นน่าจะไปที่ผู้ผลิตมากกว่าที่จะมาจัดการรณรงค์ เพราะเวลาไปหาซื้อเจอแต่ที่เป็นกระโปรงเอวต่ำ

“การรณรงค์ช่วยได้เพียงแค่ทำให้รับรู้รับทราบถึงอันตรายที่จะเกิดขึ้นเท่านั้นเอง แต่ถามว่ามันจะช่วยทำให้คนที่เขาใส่หันมาใส่ชุดที่ดูสุภาพได้ไหม หนูว่ามันเป็นไปไม่ได้หรอก เพราะถึงอย่างไรเพื่อนๆ ในมหาวิทยาลัยก็ใส่แบบนั้นกัน”

เช่นเดียวกันกับฝ่ายสำหรับสาวร่างบาง “นิ - วรรณวิภา ชื่นสวน” นิสิตจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบอกนอกจากจะหาซื้อกระโปรงต่ำได้ง่ายแล้ว เรื่องของราคายังเป็นอีกปัจจัยหนึ่ง

“กระโปรงแบบนี้ราคาไม่แพง ยิ่งถ้าเวลาไปซื้อหลายๆ ตัวก็ได้ลดราคาลงมาอีกแถมยังน่ารักทนทานด้วย บางทีก็ฝากเพื่อนใส่ไปซื้อก็เพื่อนที่พกอยู่หอเดียวกันเนี่ยละคะ ใครจะไปแถมให้ถ้าไม่ไปด้วยก็ฝากกันซื้อได้ละ ไม่ต้องกลัวว่าจะใส่ไม่ได้ด้วย คือกระโปรงแบบนี้จะเหมือนๆ กันทั้งหมด”

“เมื่อก่อนยังมีเอวเตี้ยวันนี้นายเขาตัดเอวออกก็ถือเป็นกระโปรงแบบเอวต่ำเลย ก็จะมีไว้สักประมาณ 1 นิ้วครึ่งถึง 2 นิ้วก็จะเป็นค่ามากเกินไป อย่างปกติหนูยาว 23 นิ้วเวลาซื้อก็จะซื้อแบบ 24 นิ้วครึ่งไม่ก็ 25 นิ้วเผื่อถึงสะโพกจะค่อมจะได้ไม่สั้นเกินไปละคะ ถ้ามียาวกว่านี้หนูก็จะซื้อใส่ค่ะ แต่มันไม่มีขายยาวสุดก็สั้นละ ประมาณนี้ละแต่ไม่ค่อยจะมีหรอก”

“สมมติถ้าหนูใส่พอดีเอวไม่ให้เป็นเอวต่ำนะ กระโปรงก็จะสั้นขึ้นมาอีกใช่ไหม? ก็ใส่แบบที่ไม่สั้นแบบ

น่าเกลียดแล้วก็ต้องไม่เอวต่ำมากเกินไปด้วย”

เป็นมุมมองของทางนักศึกษาซึ่งเป็นทีนาสังเกตว่าเรื่องในทำนองนี้ทางมหาวิทยาลัยเองน่าจะสามารถควบคุมได้ถ้าหากมองว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่เรื่องแปลกแต่อย่างใด

หากคนภายนอกจะมองว่าการระบาดของแฟชั่นนี้ในมหาวิทยาลัยนั้นเป็นการเห็นดีเห็นชอบด้วยของผู้หลักผู้ใหญ่ที่รับผิดชอบนั่นเอง

อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับข้อสงสัยนี้ทางด้าน “รศ.ดร.สมาลี เหลืองสกุล” รองอธิการบดีฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) อธิบายว่า...

“ตอนเริ่มมหาวิทยาลัยไม่อยากจะกฎระเบียบที่เข้มงวดเพื่อสั่งห้ามนิสิต เพราะเราอยากเห็นนิสิตแต่งกายในชุดที่ถูกต้องด้วยความเต็มใจ ดังนั้นกิจกรรมของฝ่ายพัฒนาศักยภาพนิสิตจึงใช้วิธีการกระตุ้นให้นิสิตแต่งกายถูกต้องโดยนำนิสิตที่แต่งกายถูกต้องถ่ายโปสเตอร์และติดทั่วทั้งมหาวิทยาลัย และต้องยกย่องเชิดชูผู้ที่แต่งกายถูกต้องเหมาะสม”

นอกจากนี้รศ.ดร.สมาลี ได้เสนอแนวทางในการแก้ไขเรื่องชุดนิสิตนักศึกษาที่ไม่เหมาะสมด้วยการให้อาจารย์ผู้สอนในวิชาต่างๆ เข้มงวดดูแลนิสิตนักศึกษาของตัวเองให้ดีที่สุด

“อย่างที่ขอร้องเราตอนนี้ได้ประชุมอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ที่สอนประจำวิชาในคณะต่างๆ แล้วอาจารย์บางคนอาจใช้วิธีตักเตือน ถ้าเตือนนิสิตไปหลายครั้งแล้วยังไม่เชื่อหรือไม่ยอมปรับปรุงตัวอาจสั่งห้ามไม่ให้เข้าชั้นเรียนหรือไม่ให้เข้าห้องสอบ”

“การออกกฎระเบียบไม่ให้เข้าห้องสอบถือว่าเป็นกฎระเบียบที่ได้ผลอย่างมาก จะเห็นว่าในวันสอบนิสิตทุกคนจะแต่งกายถูกระเบียบ แต่ได้ผลเพียงระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น ดังนั้นการปลูกฝังให้นิสิตคิดได้ด้วยตัวเองจะเป็นการเปลี่ยนแปลงการแต่งกายที่ยั่งยืนกว่าการออกกฎระเบียบมาบังคับค่ะ” ■

ฝ่าย วิจิตร ทักษิณะมณี

www.manager.co.th

